

Інновації в маркетингових комунікаціях охоплюють інтерактивний контент, гейміфікацію, віртуальну та доповнену реальність, а також відеомаркетинг. Ці підходи сприяють більшому залученню споживачів і підвищенню впізнаваності бренду. Соціальні мережі та інфлюенсери стають важливими інструментами управління торгівлею, дозволяючи швидко адаптувати маркетингові кампанії до потреб аудиторії.

Клієнтоцентричність передбачає фокус на потреби клієнта, що спонукає до впровадження персоналізованих пропозицій, програм лояльності та інтерактивного зворотного зв'язку. Це дозволяє створювати унікальний досвід для кожного споживача та підвищувати їх задоволеність. Використання чат-ботів, автоматизованих маркетингових кампаній і систем управління контентом сприяє ефективній взаємодії зі споживачами та підвищенню їхньої лояльності.

Таким чином, інноваційні підходи до управління торгівлею стали необхідністю в умовах швидких змін та невизначеності. Сучасні підприємства стикаються з дедалі більшими викликами, пов'язаними зі зміною споживчих уподобань і зростаючою конкуренцією. Це вимагає від підприємств не лише вдосконалення своїх бізнес-процесів, а й впровадження нових технологій, які дозволяють адаптуватися до нових умов ринку. Інновації, такі як цифрова трансформація та нові методи розподілу, сприяють оптимізації витрат і підвищенню ефективності, що є дуже важливим для забезпечення конкурентоспроможності.

Крім того, увага до клієнтоцентричності та сталого розвитку допомагає підприємствам формувати позитивний імідж і залучати нових споживачів. Впровадження інновацій у маркетингові стратегії, такі як інтерактивний контент і персоналізація пропозицій, не лише підвищує залученість споживачів, а й покращує їхню задоволеність. Отже, інноваційні підходи в управлінні торгівлею не лише відповідають на вимоги сучасного ринку, а й забезпечують сталий розвиток бізнесу, що є запорукою успіху в умовах постійних змін та невизначеності.

Список використаних джерел

1. Дума О. І., Мельник М. С. Новітні технології маркетингових досліджень та аналізу ринку. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку*. 2021. № 2(6). С. 29-39.
2. Мостова А. Д. Сучасні види інноваційного маркетингу в діяльності підприємств. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2018. Вип. 1(12). С. 88-93.
3. Ndongo C. Transforming the Future: Harnessing the Power of the Digital Supply Chain. URL: <https://www.c-suite-strategy.com/blog/transforming-the-future-harnessing-the-power-of-the-digital-supply-chain> (дата звернення 30.11.2024).

АНАЛІЗ РИЗИКІВ У ПРОЕКТНОМУ УПРАВЛІННІ: РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ЗНИЖЕННІ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Лисак О. І.

к.е.н., доцент

доцент кафедри економіки і бізнесу Таврійського агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного

Управління проектами є складним процесом, який вимагає уважного моніторингу і контролю на всіх етапах реалізації. Однією з ключових проблем є ризики, які можуть вплинути на успішність проекту, створюючи невизначеність та викликаючи значні ускладнення. Зростаюча складність проектів, особливо в умовах глобалізації та швидких змін, робить управління ризиками необхідною складовою частиною кожного проекту. Визначення та

зниження ризиків дозволяє не лише уникнути негативних наслідків, а й оптимізувати використання ресурсів і часу.

Інформаційні технології (ІТ) стали невід'ємною частиною сучасного управління проектами, дозволяючи ефективно збирати, аналізувати та обробляти дані для своєчасного виявлення та мінімізації ризиків. Вони відкривають нові можливості для прогнозування, моделювання та оцінки потенційних загроз на всіх етапах проекту. Завдяки передовим технологіям, таким як великі дані, штучний інтелект та автоматизація, управлінці проектами можуть приймати обґрунтовані рішення, зменшуючи рівень невизначеності та підвищуючи шанси на успішне завершення проекту.

У проектному управлінні ризик визначається як ймовірність виникнення події, яка може негативно або позитивно вплинути на досягнення цілей проекту. Ризики поділяються на кілька видів: стратегічні, операційні, фінансові, технічні, юридичні та екологічні. Кожен з цих типів ризиків має різні джерела й фактори, що впливають на реалізацію проекту.

Основними підходами до аналізу ризиків є якісні та кількісні методи. До якісних належать аналіз причинно-наслідкових зв'язків, мозкові штурми та експертні оцінки. Кількісні методи включають використання математичних моделей, статистичних аналізів та комп'ютерного моделювання для прогнозування й оцінки ймовірності ризиків. [1]

Процес управління ризиками складається з кількох етапів: ідентифікація ризиків, їх оцінка (як за ймовірністю, так і за потенційним впливом на проект), розробка планів реагування, моніторинг ризиків та коригування стратегії за необхідності. Ключовим є своєчасне виявлення та оцінка ризиків, що дозволяє мінімізувати їхній вплив на успішність проекту.

Невизначеність є ключовим фактором у проектному управлінні, оскільки вона може значно впливати на досягнення цілей проекту. Ризики, пов'язані з невизначеністю, можуть виникати на різних етапах проекту і впливати на його успішність, часто спричиняючи перевищення бюджету, затримки або навіть провал проекту.

Згідно з дослідженнями, існують різні типи невизначеності, і їх вплив на проект можна мінімізувати через адаптацію підходів до управління ризиками. Для проектів з високим рівнем невизначеності, таких як інноваційні чи дослідницькі проекти, важливо враховувати особливості кожного типу невизначеності та застосовувати відповідні стратегії управління. [2] Прикладом може бути впровадження нових технологій чи розробка інноваційних продуктів, де не завжди можна передбачити всі можливі ризики. Для таких проектів важливі гнучкі методи управління, які дозволяють реагувати на зміни в умовах і коригувати стратегію у реальному часі.

Таким чином, визнання впливу невизначеності та її ефективне управління може значно підвищити ймовірність успішного виконання проектів у складних умовах.

Інформаційні технології відіграють важливу роль у зниженні невизначеності в управлінні проектами. Сучасне програмне забезпечення для моніторингу та оцінки ризиків дозволяє забезпечити точний контроль над виконанням проектів і своєчасно виявляти потенційні проблеми. Інструменти типу Microsoft Project та Primavera, допомагають у створенні детальних графіків, визначенні критичних шляхів та контролі за використанням ресурсів. Вони дають змогу аналізувати ризики через різноманітні моделі, такі як аналіз «що-якщо» (what-if analysis), що дозволяє прогнозувати наслідки змін і допомагає приймати обґрунтовані рішення.

Також важливим інструментом є система керування знаннями, яка допомагає проектним командам обмінюватися важливою інформацією, що дозволяє знижувати ризики, пов'язані з недостатньою комунікацією або браком критичних даних. Це дає можливість не тільки прогнозувати, але й оперативно реагувати на зміни в проекті, щоб уникнути негативних наслідків. [3]

Технології для управління ризиками в реальному часі є важливою складовою сучасного управління проектами. Вони включають впровадження систем моніторингу для своєчасного

виявлення ризиків, використання платформ для спільної роботи, що знижують невизначеність у командах, а також застосування аналітичних інструментів для оцінки й управління ризиками на різних етапах проекту.

Системи моніторингу в реальному часі дозволяють ідентифікувати потенційні ризики на ранніх етапах, що допомагає швидко вжити заходів для їх мінімізації. Це, зокрема, може включати використання таких технологій, як аналітика великих даних або штучний інтелект для передбачення ризиків і автоматизації управлінських процесів.

Крім того, платформи для спільної роботи, наприклад, Microsoft Teams або Slack, допомагають команді ефективно комунікувати та швидко реагувати на виникаючі проблеми, знижуючи загальну невизначеність у проекті. [4] Використання таких інструментів дозволяє команді динамічно змінювати стратегію в залежності від поточної ситуації, що сприяє зниженню ризиків.

Аналітичні інструменти, зокрема, методи «що-якщо», дозволяють моделювати різні сценарії розвитку подій і оцінювати можливі наслідки для проекту, що допомагає прогнозувати ризики та вчасно коригувати стратегію управління проектом.

Інформаційні технології можуть значно сприяти управлінню ризиками в проектному середовищі, покращуючи процеси моніторингу, прогнозування та реагування на непередбачувані ситуації. Успішне застосування ІТ у проектному управлінні підтверджується наступними прикладами: такі системи, як Microsoft Project або Primavera, надають аналітичні інструменти для прогнозування ризиків і допомагають у реальному часі відслідковувати потенційні проблеми на різних етапах проекту. Це дозволяє командам швидше реагувати на зміни, що можуть загрожувати успішності проекту. Платформи типу Monday.com і Asana дозволяють зберігати дані про ризики, їх оцінку та плани реагування в одному місці, полегшуючи доступ до цієї інформації для всіх учасників проекту, що підвищує оперативність у прийнятті рішень. Застосування статистичних моделей, а також аналізу «що-якщо» дозволяє проектним менеджерам оцінювати ймовірність виникнення ризиків та їх вплив на проект, що дозволяє вчасно коригувати плани. Використання таких систем дає можливість швидко обмінюватися досвідом і інформацією серед учасників проекту, що знижує ймовірність виникнення помилок, пов'язаних із недостатчею знань і досвіду.

Ці технології дозволяють знизити рівень невизначеності та підвищити ймовірність успішного завершення проекту, оскільки команда має кращу інформацію для прийняття обґрунтованих рішень.

Розвиток інформаційних технологій значно змінив підходи до управління ризиками, відкриваючи нові можливості для прогнозування і автоматизації. В майбутньому, з інтеграцією машинного навчання, прогнозування ризиків може стати більш точним і реальним, знижуючи потребу в людському втручанні і підвищуючи ефективність операцій. Розвиток аналітичних інструментів, таких як автоматизація ризикових процесів, сприятиме зменшенню кількості помилок і підвищенню точності управлінських рішень.

При впровадженні нових технологій для управління ризиками існує ряд викликів, таких як інтеграція нових систем у вже існуючі інфраструктури, навчання персоналу та адаптація до нових методів управління. Одним із шляхів подолання цих проблем є поетапне впровадження технологій, що дозволяє організаціям поступово адаптувати свої процеси до нових умов. Також важливою є роль постійного моніторингу ефективності нових технологій для коригування їхнього застосування.

ІТ-інструменти, зокрема для автоматизації та аналітики, значно змінили підходи до управління проектами. Використання платформи Microsoft Project або спеціалізованих систем для управління ризиками, дозволяє оперативно реагувати на зміни, а також прогнозувати можливі ризики ще на ранніх етапах проекту. З розвитком технологій, такі інструменти стануть

ще більш інтегрованими та здатними до самооптимізації, що забезпечить покращення управління ризиками та дозволить знижувати рівень невизначеності.

Ці зміни можуть призвести до більш гнучкого і адаптивного підходу в управлінні ризиками в майбутньому.

Отже, використання сучасних ІТ-інструментів для моніторингу, аналізу та прогнозування ризиків значно покращує точність прийняття рішень, знижує рівень невизначеності та дозволяє ефективно управляти проектами на різних етапах:

Для досягнення ефективного управління ризиками в проектах рекомендується впроваджувати інформаційно-технологічні рішення на ранніх етапах проекту. Це дозволить здійснювати моніторинг і прогнозування потенційних ризиків із самого початку реалізації проекту, що дасть змогу своєчасно реагувати на зміни та коригувати стратегію. Крім того, важливо забезпечити навчання персоналу та підвищення кваліфікації усіх учасників проекту щодо використання ІТ-інструментів. Це дозволить знизити ризики, пов'язані з невірним застосуванням технологій, та підвищити ефективність їх використання в управлінні ризиками. Інтеграція новітніх технологій є важливою складовою успіху проекту. Постійне дослідження і впровадження нових ІТ-рішень дозволить знижувати невизначеність і підвищувати точність прогнозів, що є критично важливим для успішного завершення проектів. Важливо також регулярно проводити аналіз результатів проектів, порівнюючи їх з використанням ІТ-платформ і без них. Це дасть змогу оцінити ефективність застосування технологій в управлінні ризиками і зрозуміти, як вони впливають на досягнення поставлених цілей.

Список використаних джерел

1. The Importance of Risk Management in Project Management. Southern Illinois University Edwardsville. URL: <https://online.siu.edu/degrees/business/mba/project-management/risk-management-in-project-management/> (дата звернення 07.12.2024).
2. Winch Graham M. and Eunice Maytorena, 'Managing Risk and Uncertainty on Projects: A Cognitive Approach', in Peter W. G. Morris, Jeff Pinto, and Jonas Söderlund (eds), The Oxford Handbook of Project Management (2011; online edn, Oxford Academic, 2 May 2011), <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780199563142.003.0015>.
3. Lechler T. & Edington B. The silver lining of project uncertainties: discovering opportunities to enhance project value. Paper presented at PMI® Global Congress 2013—North America, New Orleans, LA. Newtown Square, PA: Project Management Institute.
4. Harnessing the power of data for real-time risk management. URL: <https://ebixeurope.co.uk/data-for-real-time-risk-management/> (дата звернення 07.12.2024).
5. Тебенко В. М., Болтянська Л. О., Лисак О. І. Управління ризиками як напрям забезпечення конкурентоспроможності підприємства. *Збірник наукових праць ТДАТУ імені Дмитра Моторного (економічні науки)*. 2023. № 3(49). С. 169-177.

ОСОБЛИВОСТІ МЕРЕЖЕВИХ ГОТЕЛІВ TUI BLUE (ТУРЕЧЧИНА)

Лисенко О. В.

кандидат економічних наук, доцент кафедри туристичного та готельно-ресторанного бізнесу, ВНПЗ «Дніпровський гуманітарний університет», м. Дніпро, Україна

TUI Blue – світовий готельний бренд TUI Group. Перший готель цієї мережі був відкритий 2016 року в Туреччині. Зараз бренд TUI Blue включає майже 100 готелів, які розташовані в 19 країнах світу.